

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272);

utfärdad den 11 juni 1992.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953:272)²

dels att 54 § 3 mom. skall upphöra att gälla,
dels att i 53 § 2 mom. och 77 a § ordet ”restavgift” i olika böjningsformer skall bytas ut mot ”dröjsmålsavgift” i motsvarande form,

dels att 2 § 2 mom., 22 §, 27 § 3 och 4 mom., 27 a och 32 §§, 49 § 4 mom., 51 §, 58 § 1 och 2 mom. samt 59, 64, 66, 67 §§, 68 § 4 mom., 69, 75 a, 76 och 77 b §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fyra nya moment, 58 § 3–6 mom. och en ny paragraf, 78 a §, av följande lydelse.

¹ Prop. 1991/92:93, SkU19, rskr. 269.

² Lagen omtryckt 1991:97.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

SFS 1992:624

Utkom från trycket
den 23 juni 1992

2 § 2 mom.³ I denna lag förstås med

slutlig skatt: skatt som har påförts vid den årliga debiteringen på grund av skattemyndighets beslut eller på grund av annat beslut, som enligt gällande föreskrifter skall beaktas vid sådan debitering, och återstår efter iakttagande av bestämmelserna om nedsättning av skatt enligt 4 mom.;

preliminär skatt: i 3 § nämnd skatt, som betalas i avräkning på slutlig skatt;

överskjutande ingående mervärdeskatt: den del av ingående mervärdeskatt som återstår sedan utgående mervärdeskatt avräknats;

kvarstående skatt: skatt, som återstår att betala, sedan skatt gottskrivits enligt 27 § 2 mom.;

överskjutande skatt: sådan enligt 27 § 2 mom. gottskriven skatt som överstiger slutlig skatt;

tillkommande skatt: skatt som skall betalas på grund av eftertaxering eller enligt beslut om debitering sedan påföringen av slutlig skatt har avslutats;

kvarskatteavgift: avgift enligt 27 § 3 mom.;

respittränta: ränta enligt 32 §;

anståndsrenta: ränta enligt 49 § 4 mom.;

ö-skatteränta: ränta enligt 69 § 1 mom.;

restitutionsränta: ränta enligt 69 § 2 mom.;

skattereduktion: nedsättning av skatt enligt 4 mom.;

inkomstår: det kalenderår, som närmast har föregått taxeringsåret;

uppbördsår: tiden från och med februari månad ett år till och med januari månad det följande året;

uppbörds månad: varje månad under uppbördsåret;

gift skattskyldig: skattskyldig som taxeras med tillämpning av 52 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) och 11 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt;

ogift skattskyldig: annan skattskyldig fysisk person än nyss har sagts.

22 §⁴ Skattemyndighet beslutar i fråga om beräkning av preliminär A-skatt samt debitering av preliminär B-skatt och slutlig, kvarstående och tillkommande skatt. Skattemyndighet fastställer också avgiftsunderlag för egenavgifter. Skatt, avgift och ränta beräknas enligt denna lag i helt kronotal, varvid öretal bortfaller.

27 § 3 mom.⁵ Överstiger skattskyldigs slutliga skatt, efter avdrag för överskjutande ingående mervärdeskatt, den preliminära skatt som han har betalat senast den 18 februari året efter inkomståret och vad som skall gottskrivas honom enligt 2 mom. första stycket 1, 2 eller 5 eller andra stycket i samma moment, skall den skattskyldige betala en avgift (*kvarskatteavgift*) på det överskjutande beloppet. Kvarskatteavgift tas ut med en procentsats motsvarande 20 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november inkomståret på det överskjutande beloppet till den del det har täckts av preliminär skatt som har betalats senast den 30 april

³ Senaste lydelse 1991:1869.

⁴ Senaste lydelse 1991:1908.

⁵ Senaste lydelse 1991:1908.

året efter inkomståret och med en procentsats motsvarande 125 procent av statslåneräntan på resterande del. Procentsatserna bestäms till tal med högst en decimal. Om särskild beräkning i vissa fall föreskrivs i 4 mom.

Avgift, i förekommande fall efter avdrag för ö-skatteränta, påförs inte om beloppet understiger femtio kronor. Vid beräkningen av avgiften gäller att i den slutliga skatten inte inräknas skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) och att avgift inte skall beräknas på överskjutande belopp till den del det uppgår till högst den mervärdeskatt som avses i 1 § första stycket jämte 20 000 kronor och har betalats senast den 30 april året efter inkomståret.

Ändras debitering eller gottskrivning enligt 27 § 2 mom. eller debiteras tillkommande skatt, görs ny beräkning av kvarskatteavgift. Avgiften bestäms därvid till belopp som skulle ha utgått, om beräkningen gjorts vid den årliga debiteringen av motsvarande slutliga skatt.

Bestämmelserna i denna lag om kvarstående skatt och tillkommande skatt skall tillämpas på kvarskatteavgift om inte annat anges.

4 mom. Har skattskyldig, som har fått anstånd med självdeklarationen till någon dag efter den 30 april taxeringsåret, betalat in preliminär skatt för inkomståret efter den 30 april men senast den 30 juni taxeringsåret, skall kvarskatteavgiften beräknas på den del av det överskjutande beloppet enligt 3 mom. som täcks av den inbetalade skatten. Avgiften skall tas ut med en procentsats motsvarande 20 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november inkomståret på belopp som inte överstiger 20 000 kronor och med en procentsats motsvarande 40 procent av statslåneräntan på resterande del. Procentsatserna bestäms till tal med högst en decimal.

— För överskjutande belopp som inte täcks av inbetalning under tiden den 1 maj—den 30 juni gäller bestämmelserna i 3 mom.

Har skattskyldig, som på grund av omständighet som utgör laga förfall inte fullgjort sin deklARATIONSSKYLDIGHET senast den 30 april taxeringsåret, betalat in preliminär skatt för inkomståret efter den 30 april men senast den 30 juni taxeringsåret, skall skattemyndigheten på ansökan av den skattskyldige beräkna kvarskatteavgiften på sätt som anges i första stycket. Ansökan skall ha kommit in till skattemyndigheten före utgången av året efter det då kvarskatteavgiften påfördes.

27 a §⁶ Har skattskyldig påförts kvarskatteavgift och beror skillnaden mellan den slutliga och den preliminära skatten på förhållande, som den skattskyldige inte har kunnat råda över, får skattemyndigheten efter ansökan av den skattskyldige besluta att avgiften skall tas ut med en procentsats motsvarande 90 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november inkomståret. Procentsatsen bestäms till tal med högst en decimal.

Vid beslut om nedsättning enligt första stycket skall bortses från den del av avgiften som har beräknats efter 20 eller 40 procent av statslåneräntan enligt 27 § 3 eller 4 mom.

Ansökan skall ha kommit in till skattemyndigheten före utgången av året efter det då avgiften påfördes.

(Se vidare anvisningarna.)

⁶ Senaste lydelse 1991:1908.

32 § På tillkommande skatt skall skattskyldig betala ränta (*respitränta*). Räntebelopp som understiger femtio kronor påförs inte. Ränta beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som motsvarar 75 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november närmast föregående kalenderår. Vid beräkning av ränta för tid som infaller efter utgången av det år då skatten debiteras tillämpas dock den räntesats som gäller för debiteringsåret. Räntesatsen bestäms till procenttal med högst en decimal.

Vid beräkning av respitränta gäller,

att i den tillkommande skatten inte inräknas skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen och inte heller kvarskatteavgift och respitränta;

att ränta tas ut från och med den 19 april året näst efter taxeringsåret, dock att ränta på ö-skatteränta, restitutionsränta och skatt, som återbetalts enligt 68 § 2 mom. och ingår i tillkommande skatt, skall tas ut från utgången av den månad, då beloppet utbetalts; samt

att ränta tas ut till och med den dag då skatten förfaller till betalning.

Ändras debitering av tillkommande skatt sker ny beräkning av ränta.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt skall tillämpas på respitränta.

49 § 4 mom.⁷ Den som har fått anstånd enligt 1 eller 2 a mom. skall betala ränta (*anståndsränta*) för den del av anståndsbeloppet som skall betalas senast vid anståndstidens utgång. Vid ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

Anståndsränta tas ut från den dag, då beloppet skulle ha betalats om anstånd inte medgetts, till och med den dag, då anståndstiden gått ut eller, om beloppet betalats dessförinnan, till och med den dag betalning skett.

Bifalls den skattskyldiges yrkande i omprövningsärendet av skattemyndigheten eller bifaller domstol ett överklagande skall betald ränta återbetalas.

51 § Sedan anstånd har meddelats, får den av anståndet omfattade skatten inte indrivnas under tiden för anståndet.

Är skattskyldig berättigad att få tillbaka för mycket erlagd skatt, får denna tagas i anspråk för betalning av skatt, som avses med anståndet.

Har anstånd medgetts, tas dröjsmålsavgift enligt 58 § ut endast på den del av skatten som inte har betalats senast vid anståndstidens utgång.

58 § 1 mom. Har en skattskyldig eller en arbetsgivare som gjort skatteavdrag inte betalat in skatt, kvarskatteavgift eller ränta i tid och ordning, som är föreskriven i denna lag, skall en avgift (*dröjsmålsavgift*) tas ut.

2 mom. Dröjsmålsavgift tas, om inte annat sägs nedan eller i 3 eller 4 mom., ut med

1. två procent på belopp som betalas före utgången av den månad då beloppet förfaller till betalning (*förfallomånaden*),

2. fyra procent på belopp som betalas under första månaden efter förfallomånaden,

3. sex procent på belopp som betalas under andra månaden efter förfallomånaden,

4. sex procent, med tillägg av en procentenhet för varje påbörjad ytterligare månad, på belopp som betalas efter andra månaden efter förfallomånaden.

Dröjsmålsavgift tas ut med två procent på belopp som betalas inom tio dagar från den dag då beloppet förföll till betalning.

3 mom. Dröjsmålsavgiften är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsavgift dock endast tas ut med motsvarande belopp.

4 mom. Har den skattskyldige eller arbetsgivaren skriftligen påmint om sin betalningsskyldighet och sker betalning senast viss i påminnelsen angiven dag, skall dröjsmålsavgift tas ut som om betalning skett den dag påminnelsen sändes.

Första stycket tillämpas inte i fråga om påminnelse av kronofogdemyndigheten sedan myndigheten beviljat uppskov med betalningen.

5 mom. Vid tillämpning av bestämmelserna i denna paragraf jämföras med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

6 mom. Skattemyndigheten får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

59 § Det åligger kronofogdemyndigheten att verkställa indrivning av skatt. Därvid får verkställighet enligt utsökningsbalken äga rum.

Bestämmelserna om indrivning av skatt skall också tillämpas på indrivning av kvarskatteavgift, dröjsmålsavgift och ränta enligt denna lag.

64 § Staten tillkommande fordran, som får uttagas genom utmätning utan föregående dom, indrives i samma ordning som skatt enligt denna lag, dock att införsel ej får äga rum vid indrivningen. Dröjsmålsavgift tas därvid ut enligt 58 § 2–5 mom. Dröjsmålsavgift tas dock inte ut i fråga om fordran på vilken enligt särskild föreskrift skall beräknas ränta efter förfallodagen.

166 § Avskrivning av debiterad skatt, avgift eller ränta får äga rum:

1) då den skattskyldige saknar utmätningsbara tillgångar och fordringen ej kan uttas genom införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken, dock att avskrivning icke må ske för fordran, för vilken fast egendom svarar, med mindre utretts att betalning för fordringen icke kunnat vinnas ur egendomen;

2) då upplysning icke kunnat erhållas om skattskyldigs vistelseort eller skattskyldig icke kunnat anträffas å ort, där han enligt inhämtade upplysningar antagits uppehålla sig;

3) då den skattskyldige vistas utomlands och kronofogdemyndigheten vidtagit åtgärd för att driva in fordringen i utlandet utan att uppnå något resultat eller avstått från sådan åtgärd därför att den framstått som utsiktlös eller inte var försvarlig med hänsyn till kostnaderna för förfarandet;

4) då fordran icke överstiger trehundra kronor och förutsättningar för övrigt föreligga för avskrivning enligt föreskrifter av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer; samt

5) då fordran preskriberats eller bortfallit på grund av ackord som

antagits enligt 62 § tredje stycket.

Avskrivning av preliminär skatt må i annat fall än då skattefordran bortfallit på grund av ackord icke äga rum förrän efter utgången av andra uppbördsåret efter det, under vilket skatten förfallit till betalning.

Avskrivning av kvarstående och tillkommande skatt må i annat fall än då skattefordran bortfallit på grund av ackord icke äga rum förrän efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten förfallit till betalning.

Då arbetsgivare jämlikt 75 § är ansvarig för arbetstagares skatt, må avskrivning av denna icke äga rum, förrän det befunnits, att skatten av anledning, som i första stycket sägs, ej heller kan utfås av arbetsgivaren.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer äger föreskriva att avskrivning av skattefordran hos juridisk person i särskilda fall får äga rum före de tidpunkter som angivits i andra och tredje styckena.

67 § Fråga om avkortning och avskrivning av skatt, avgift eller ränta prövas av skattemyndigheten.

Avskrivning medför icke ändring i betalningsskyldighet enligt denna lag.

68 § 4 mom.⁸ Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller ränta enligt 49 § 4 mom. eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., inte betalt honom påfordrad skatt eller ränta inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den dröjsmålsavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av det obetalda beloppet och dröjsmålsavgiften samt i förekommande fall tillställas annan skattemyndighet med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall också tillämpas då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad få tillbaka erlagd skatt, som skall gottskrivas enligt 27 § 2 mom., eller ränta enligt 49 § 4 mom. eller 69 § 1 mom., har att betala tillkommande skatt, enligt beslut om debitering för det år vartill den erlagda skatten hänför sig. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten inte påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras genom beslut om debitering, får den erlagda skatten eller räntan innehållas i avvaktan på att tillkommande skatt påförs.

Kan det med fog antas att skatt som belöper på inkomst förvärvat i en främmande stat och som har betalats här i landet skall överföras till den främmande staten med stöd av 69 a §, får skatten och ränta som belöper på skatten innehållas i avvaktan på framställning från denna stat om överföring av skatten.

69 § 1 mom.⁹ Om preliminär skatt, som har inbetalats eller som, utan att så har skett, skall gottskrivas skattskyldig på grund av att arbetsgivaren gjort skatteavdrag, och skatt som skall gottskrivas enligt 27 § 2 mom. första stycket 4 eller 5 eller andra stycket samma moment, överstiger den slutliga skatten skall ränta (*ö-skatteränta*) beräknas på det överskjutande beloppet.

⁸ Senaste lydelse 1992: 100.

⁹ Senaste lydelse 1991: 1908.

Vid ränteberäkningen gäller att i den slutliga skatten inte inräknas skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) och att i den preliminära skatten inte inräknas sådan preliminär skatt som avses i 27 § 2 mom. 3 och som har betalats efter den 30 april året efter inkomst-året.

Ränta beräknas på den del av överskjutande belopp som inte överstiger 20 000 kronor enligt en räntesats som motsvarar 60 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november inkomståret och på belopp däröver enligt en räntesats som motsvarar 45 procent av statslåneräntan. Har preliminär skatt, som avses i 27 § 2 mom. 3, betalats efter den 18 februari året efter inkomståret men senast den 30 april samma år, beräknas räntan enligt en räntesats som motsvarar 30 procent av statslåneräntan. Räntesatserna bestäms till procenttal med högst en decimal.

Ränta, i förekommande fall efter avdrag för kvarskatteavgift, betalas inte ut om beloppet understiger 50 kronor.

Ändras debitering eller gottskrivning enligt 27 § 2 mom. eller debiteras tillkommande skatt, görs ny beräkning av ränta. Räntan bestäms därvid till belopp som skulle ha utgått, om beräkningen gjorts vid den årliga debiteringen av motsvarande slutliga skatt.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt skall tillämpas på ö-skatteränta.

2 mom.¹⁰ På skatt, avgift och ränta, som återbetalas enligt 68 § 2 mom., och vid utbetalning av skatt eller ränta, som har innehållits med stöd av 68 § 4 mom. andra stycket, utgår ränta (*restitutionsränta*). Restitutionsränta beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som motsvarar 75 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november närmast föregående kalenderår. För tid som infaller efter utgången av det år då beslut om återbetalning fattas tillämpas dock den räntesats som gäller för det året. Räntesatsen bestäms till procenttal med högst en decimal. Räntebelopp som understiger femtio kronor betalas inte ut.

Vid beräkning av restitutionsränta gäller i övrigt,

att ränta utgår på belopp, som senast under taxeringsåret har betalats som preliminär skatt, och på belopp, som avses i 27 § 2 mom. första stycket 4 eller 5 eller i andra stycket samma mom., från utgången av taxeringsåret och på annat belopp från utgången av den månad, då det har betalats;

att, om skatt har betalats före den uppbörds månad, då skatten har förfallit till betalning, skatten anses som betald under nämnda uppbörds månad;

att, om skatten har betalats i flera poster och restitutionen avser endast viss del av det sammanlagda skattebeloppet, det för mycket betalda beloppet avräknas mot det eller de belopp som sist har betalats; samt

att ränta utgår till och med den månad, då beloppet återbetalas.

Har beslut som föranlett restitutionsränta ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha utgått eller utgått med lägre belopp, om ändringsbeslutet hade beaktats vid ränteberäkningen, är den skattskyldige skyldig att återbetala vad han sålunda har uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt skall också tillämpas på restitutionsränta.

Om restitutionsränta i särskilda fall föreskrivs i 75 a § fjärde stycket.

¹⁰ Senaste lydelse 1992:100.

75 a § Har betalningsskyldighet enligt 75 § ålagts både arbetsgivare och arbetstagare och vistas arbetstagaren på känd ort inom riket, får arbetsgivaren krävas endast om det kan antagas att arbetstagaren har underrättats om sin skyldighet att betala skattebeloppet.

Efterkommer arbetsgivaren inte anmodan att betala beloppet, får det uttagas i den ordning som stadgas i fråga om indrivning av skatt. Införsel får dock ej beviljas.

Arbetsgivare eller arbetstagare, som är skyldig att betala mot underlåtet skatteavdrag svarande belopp, skall också betala dröjsmålsavgift på beloppet. Som förfallodag räknas därvid den dag då beloppet skulle ha betalats om skatteavdrag hade gjorts.

Om arbetsgivare efter omprövning eller överklagande av skattemyndighets beslut har funnits inte vara ansvarig för arbetstagares skatt, skall skattemyndigheten till arbetsgivaren återbetala skatt, som han har betalat för arbetstagaren, samt betald dröjsmålsavgift. På skattebeloppet beräknas restitutionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Står arbetsgivare i skuld för restförd skatt eller arbetstagares skatt, för vilken betalningsskyldighet har ålagts honom, har han dock rätt att få ut endast vad som överstiger det obetalda skattebeloppet och dröjsmålsavgift. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Har arbetstagares skatt uttagits hos arbetsgivare, skall, om indrivningskvitto överlämnas till arbetsgivaren, nämnda förhållanden anmärkas på indrivningskvittot.

76 § Arbetsgivare som har betalat skatt i enlighet med beslut om betalningsskyldighet enligt 75 § får söka beloppet åter av arbetstagaren. Den arbetsgivare som vill söka belopp åter av arbetstagaren skall till kronofogdemyndigheten ge in det kvitto som han har fått vid betalningen eller på annat sätt styrka, att han har betalat skatten.

Kronofogdemyndigheten får hos arbetstagaren driva in beloppet i den ordning som gäller för indrivning av skatt. Införsel får dock inte beviljas.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om arbetsgivarens regressfordran enligt första stycket.

77 b §¹¹ Har gift skattskyldig icke i föreskriven tid och ordning inbetalat skatt som påförts på grund av sådan inkomst som avses i tredje stycket av anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen (1928:370), är maken jämte den skattskyldige betalningsskyldig för skattebeloppet. Beloppet får uttagas hos maken i den ordning som gäller för indrivning av skatt som påförts honom.

Makes ansvarighet enligt första stycket avser det belopp som utgör skillnaden mellan den skattskyldige debiterad skatt på grund av inkomst och den skatt på grund av inkomst som skulle ha påförts den skattskyldige om denne icke haft att erlægga skatt för inkomst som avses i första stycket. Skatt, som har erlagts på annat sätt än genom indrivning hos den skattskyldiges make, anses i första hand avse annat än inkomst enligt första stycket.

I fråga om betalning av skatt enligt detta stycke äger bestämmelserna i 29 § första stycket motsvarande tillämpning.

SFS 1992:624

Beslut om makes betalningsskyldighet enligt första och andra styckena skall fattas av skattemyndigheten.

78 a § Vid tillämpning av 75 och 77 §§ får beslut om betalningsskyldighet som fattas efter uppbördsårets utgång anses gälla belopp hänförligt till den sista uppbörds månaden under uppbördsåret.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1992.

1. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om skatt, avgift eller ränta som förfallit till betalning före den 1 februari 1993.

2. Äldre lydelse av 27 § 3 och 4 mom., 27 a § och 69 § 1 mom. gäller fortfarande i fråga om debitering av skatt på grund av 1992 eller tidigare års taxering utom såvitt gäller de nya bestämmelserna i 27 § 3 mom. och 69 § 1 mom. om vad som skall gottskrivas den skattskyldige vid beräkning av kvarskatteavgift och ö-skatteränta.

3. Respitränta, anstånds ränta och restitutionsränta som belöper på tid före den 1 januari 1993 beräknas enligt äldre föreskrifter utom såvitt gäller den nya bestämmelsen i 69 § 2 mom. andra stycket om underlaget för beräkning av restitutionsränta.

4. Hänvisning i annan lag till bestämmelser om restavgift i uppbörds lagen (1953:272) avser dessa bestämmelser i deras lydelse intill den 1 januari 1993.

På regeringens vägnar

BO LUNDGREN

Karin Almgren
(Finansdepartementet)

